

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5C/155/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216042
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Szököl
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612216042.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Jurajom Szököлом v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o. IČO:35 807 598, 811 09 Bratislava, Pribinova číslo 25 zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanej Slovenská republika v jej mene Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Župné námestie číslo 13 v konaní o zaplatenie 16 630,23 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu voči žalovanej o zaplatenie 16 630,23 Eur a prísl. zamietla.
Návrh žalobcu z 24.10.2014 o prerušenie konania zamietla.
Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca podanými žalobami proti žalovanej pôvodne vedenými pod spisovou značkou 5C/155/2012 o zaplatenie majetkovej škody 2904,90 Eur a nemajetkovej ujmy 580,98 Eur (9Er/114/2011), sp.zn.5C/156/2012 o zaplatenie majetkovej škody 4720,27 Eur a nemajetkovej ujmy 944,05 Eur (21Er/120/2011), sp. zn. 5C/157/2012 o zaplatenie majetkovej škody 2737,96 Eur a nemajetkovej ujmy 547,59 Eur (21Er/121/2011) sp.zn.5C/158/2012 o zaplatenie majetkovej škody 3495,40 Eur a nemajetkovej ujmy 699,08 Eur (13Er/665/2011) sa domáhal zaplatenia spolu sumy 16 630,23 Eur.

Uznesením Okresného súdu Lučenec z 27.03.2013 číslo 5C/155/2012-22 boli spisy vedené na Okresnom súde Lučenec sp.zn. 5C/155/2012, 5C/156/2012, 5C/157/2012, 5C/158/2012 spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 5C/155/2012.

Žalobca vo veci vedenej aj pôvodne pod sp.zn.5C/155/2012 uviedol, že ako oprávnený navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX dlžníčkou I. A., D. XX.XX.XXXX. Súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci číslo Ex/1307/2011. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.05.2011, hoci konanie sa začalo 21.01.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Takto rozhodol s omeškaním viac ako 117 dní .Preto sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia majetkovej škody 2904,90 Eur a nemajetkovej ujmy 580,98 Eur.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn.5C/156/2012 žalobca uviedol, že navrhol vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX W.Í. O. U., D. XX.XX.XXXX. Súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci číslo Ex/1432/2011. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 11.04.2011 zamietnutím tejto žiadosti, hoci konanie sa začalo 24.01.2011. Takto rozhodol s omeškaním viac ako 77 dní. Preto žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia majetkovej škody 4720,287 Eur a nemajetkovej ujmy 944,05 Eur.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn.5C/157/2012 žalobca uviedol, že navrhol vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX dlžníčkou H. P., D. XX.XX.XXXX. Súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo Ex/1425/2011. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 12.04.2011 rozhodnutím o zamietnutí tejto žiadosti. Takto rozhodol s omeškaním viac ako 78 dní. Žalobca sa preto domáhal zaplataenia majetkovej škody 2737,96 Eur a nemajetkovej ujmy 547,59 Eur.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn. 5C/158/2012 žalobca uviedol, že navrhol vykonať exekúcie pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX W. L. G., D. XX.XX.XXXX. Súdny exekútor prideliť exekučné veci číslo Ex 11689/2011. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 06.09.2011 zamietnutím tejto žiadosti, hoci konania sa začalo 28.06.2011. Takto rozhodol s omeškaním viac ako 70 dní. Žalobca sa preto domáhal voči žalovanej zaplataenia majetkovej škody 3495,40 Eur a nemajetkovej ujmy 699,08 Eur.

Žalobca v týchto veciach uviedol, že disponoval exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle zákona číslo 244/2002 Z.z. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Žalobca ďalej uviedol nasledovné:

Poukázal na rozdielne znenie ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 01.02.2002 do 31.05.2010, od 01.06.2010 do 31.05.2011 a od 01.06.2011. Napriek tomu, že exekučným súdom prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu návrhu na vykonanie exekúcie, exekučný súd v zákonom stanovenej lehote nerozhodol o tomto návrhu. Tvrdil, že neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia u udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Žalobca trval na tom, že mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Na správu pohľadávok prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vynaložil sumu 70.-Eur, ďalej na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40.-Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a podobnej činnosti sumu 15.-Eur. Celkovo 125.-Eur.

Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vyplýva z tej skutočnosti, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitívne očakávania žalobcu a došlo k vyvolaniu rizík spočívajúcich v možnom zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného. V prípade skorého rozhodnutia exekučného súdu v zákonnej lehote žalobca by mal možnosť včas efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva.

Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Je možné vychádzať z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000.-Sk t.j. 660,-Eur.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe žiadala žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalovaná poukazovala najmä na námietky procesného charakteru. V žalobách chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých

prípadoch. Žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania. Celú dôkaznú povinnosť prenášal na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Zo žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje náhradu škody keďže v žalobe sa tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok s titulu nesprávneho úradného postupu, z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Žiadosti o informáciu o stave konania žalobcom nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR.

Žalovaná ďalej poukazuje na ustanovenie § 15 odsek I zákona číslo 514/2003 Z.z. podľa ktorého o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon c. 514/2003 Z. z. "), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej Žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "Žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona c. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku, alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca však neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. Z tohto dôvodu nárok žalobcu nie je možný považovať za predbežne prerokovaný. Neboli splnené základné zákonné predpoklady pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, pretože nebolo preukázané nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, ďalej vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. 15-dňová lehota podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku, sa pritom nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. O prieťahoch v konaní je možné hovoriť len vtedy, ak boli tieto konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prieťahy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 odsek 2 zákona číslo 514/2003 Z.z.

Žalovaná vzniesla námietku premičania nároku žalobcu na náhradu škody, pretože lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody sa premičala po 3 rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Čo sa týka samotnej škody, skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslňovaniu škody zo strany žalobcu a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody.

Z ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku pritom vyplýva a je možné vyvodiť záver, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15 dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Pritom vnútroštátny súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 17 odsek 2 zákona číslo 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 17 odsek 3 cit. zák. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Žalobca nespresnil v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu.

Súd vykonal dokazovanie konštatovaním obsahu písomnej žaloby, písomného vyjadrenia žalovanej k tejto žalobe, oboznámil sa s obsahom spisov Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Er/114/2011, 21Er/120/2011, 21Er/121/2011, 13Er/665/2011 s obsahom znaleckého posudku predloženého žalobcom a dospel k týmto skutkovým a právnym záverom:

Okresný súd Lučenec rozhodol vo veci na pojednávaní konanom 29.10.2014 bez prítomnosti účastníkov konania.

Za splnenia podmienok podľa § 101 odsek 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Účastníci konania boli riadne predvolaní a preto vznikli zákonné podmienky konať a rozhodnúť bez prítomnosti účastníkov konania.

Žalobca navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktoré dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednaním veci. O tom istom návrhu žalobcu na prerušenie konania súd rozhodol už uznesením z 19.09.2013 číslo konania 5C/155/2012-61, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici číslo konania 16Co/1222/2013-86. Preto čo sa týka dôvodov zamietnutia ďalšieho návrhu žalobcu na prerušenie konania, súd v celom rozsahu poukazuje na dôvody uvedené na č.l.61 až 63 spisu. Pritom je potrebné zdôrazniť, že podľa § 109 odsek 1 písm. b O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia môže konanie prerušiť ak prebieha konanie v ktorom sa rieši otázka ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Súd však disponoval právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu o tom, ktorý sudca je vylúčený z konania a rozhodovania.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 9Er/114/2011 (5C/155/2012) žalobca v právnom postavení oprávneného sa domáhal voči povinnej I. A. vymoženiu sumy 1653,51 Eur a prísl. na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu číslo konania SR 10452/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s. 09.11.2010. Súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie 11.02.2011. 02.05.2011 súd rozhodol o tejto žiadosti zamietnutím udelenia poverenia na vykonanie exekúcie pre zistený rozpor medzi úverovou zmluvou a zákonom.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 21Er/120/2011 (5C/156/2012) sa žalobca v právnom postavení oprávneného domáhal voči povinnej O. U. vymoženiu sumy 1321,83 Eur na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu číslo konania SR 10952/2010 ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s. dňa 22.11.2010. Súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 14.02.2011 a uznesením z 18.03.2011 súd zamietol túto žiadosť súdneho exekútora pre zistený rozpor medzi exekučným titulom a zákonom.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 21Er/121/2011 (5C/157/2012) sa žalobca v právnom postavení oprávneného domáhal voči povinnej H. P., vymoženiu sumy 740,59 Eur na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri Slovenskej rozhodcovskej a.s. so sídlom Karloveské rameno 8 Bratislava sp. zn. SR 10778/2010 zo dňa 16.11.2010. Súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 14.02.2011 a súd rozhodol o tejto žiadosti jej zamietnutím 18.03.2011 pre zistený rozpor medzi exekučným titulom a zákonom.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec sp.zn.13Er/665/2011 (5C/158/2012) žalobca v právnom postavení oprávneného sa domáhal voči povinnému L. G. vymoženiu sumy 1098,87 Eur na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01971/11 pri Slovenskej rozhodcovskej a.s. so sídlom Karloveské rameno 8 Bratislava zo dňa 06.04.2011. Súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 19.08.2011 a súd o tejto žiadosti rozhodol 24.08.2011 jej zamietnutím pre zistený rozpor medzi zákonom a exekučným titulom.

Podľa § 5 odsek 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 6 odsek 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 odsek 1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 odsek 2 citovaného zákona, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 odsek 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste,

o ochrannom opatrení alebo rozhodnutí o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 odsek 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 odsek 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 odsek 3 citovaného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 41 odsek 2 písm. d účinného k 01.06.2011 ,podľa tohto zákona možno vykonať exekúcie aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovským komisii a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 odsek 1 zákona číslo 233/1995 v znení platnom od 01.02.2002 do 31.05.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní súdu (§ 45)a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 odsek 2 citovaného zákona v znení platnom v tom istom období, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora ,aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor v žiadosti, alebo návrhu ,alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z uvedeného zároveň vyplýva, že žalobcovi nemohla vzniknúť majetková škoda a nemajetková ujma tak, ako tvrdil vo svojej žalobe.

Opäť je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 odsek 2 zákona číslo 514/2003 Z.z. z ktorého vyplýva, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote je možné vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým s rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Uvedená zákonná podmienka uplatnenia akýchkoľvek nárokov spočívajúcich v nesprávnom úradnom postupe súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote nebola splnená a žalobca nepredložil súdu žiadnu listinu svedčiacu o výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní ani právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní a nepredložil súdu ani iné rozhodnutie označené v § 9 odsek 2 citovaného zákona.

Z týchto dôvodov súd v tomto konaní nebol oprávnený posudzovať otázku porušenia povinností urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Podľa § 101 odsek 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 odsek 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Žalobca nepreukázal vznik akejkoľvek škody na jeho strane z dôvodu, že súd nerozhodol v 15-dňovej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Preto súd nemal ani možnosť hodnotiť konkrétne okolnosti určujúce výšku majetkovej škody, prípadne nemajetkovej ujmy na strane žalobcu.

Pokiaľ žalobca poukazuje na znalecký posudok, ktorý doručil Okresnému súdu Lučenec je potrebné uviesť, že znalecký posudok neobsahuje konkrétne závery týkajúce sa exekučných vecí, ktoré sa týkajú tohto konania a na základe uvedeného znaleckého posudku nie je možné dospieť ku konkrétnym záverom v prejednávanej veci. Navyše je potrebné poukázať na podstatnú okolnosť, že žalobca nedisponoval platným exekučným titulom a domáhal sa vykonania exekúcie na základe exekučného titulu o ktorom súd zistil, že je v rozpore so zákonom.

Je potrebné poukázať na znenie ustanovia § 44 odsek 2 zákona číslo 233/1995 Z.z. z ktorého vyplýva, že zákonom určená 15 dňová lehota na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa vzťahuje na žiadosti, pri ktorých sa nezistí rozpor medzi exekučným titulom a zákonom. V prejednávaných veciach však tento rozpor zistený bol, návrh súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol zamietnutý a preto nemohlo dôjsť k porušeniu zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia, pretože v tomto prípade zákonná lehota nie je stanovená.

O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že ich náhradu žalovanej ako úspešnej účastníčke konania nepriznal, pretože nebolo preukázané, že v tomto konaní by jej vznikli trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vchádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods.1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo aj také dôvody neexistovali,
- j) je odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.